

[Brusvang.]

forberedelsen af den pågældende konference. Jeg vil også godt her tilføje, at gennem vort medlemskab af EF har vi fået øgede muligheder for indflydelse på dette særlige felt, nemlig derigennem, at vi kan gøre indflydelsen gældende på et europæisk plan.

Ministeren omtalte Rambouillet-mødet, mødet mellem de fire store fra EF, og USA og Japan. Også jeg har fuld forståelse for, at et sådant møde kan være påkrævet. Når ministeren siger, at det vel nok, sådan forstod jeg indlægget, faldt de øvrige EF-lande noget for brystet, at man ikke var blevet konsulteret — dette havde man tilkendegivet på mødet i Rom, og man havde fået en vis forståelse herfor — så vil jeg godt vide: har det været sagt så klart fra begge sider, at man har fået et egentligt tilsagn om, at der næste gang sker en forudgående konsultation? For ét er jo, at man har en vis sympati, noget helt andet er, om man giver et tilsagn om, at der skal ske en forudgående rådslagning, hvad jeg synes vil være meget ønskeligt.

EFs konkrete betydning for Danmark politisk, vore konsultationer i Lux-regie, som vi kalder det, falder uden for selve markedsdebatten, men det hører dog med til EF. Jeg anser det for noget af det mest positive, vi har oplevet. Jeg tror aldrig historisk set, at det danske udenrigsministerium har været så velinformeret i politisk henseende, som det er blevet, efter at vi har kunnet deltage i disse konsultationer, men det skal jeg lade ligge, for det er det økonomiske, det er markedsspørgsmålet, der her er i fokus.

Den samlede eksport til EF fra Danmark steg fra 1972 til 1975 fra 13 til 20 mia kr. Den steg for det, der hedder rest-EFTA, altså de resterende lande i frihandelsområdet, vi tidligere var medlem af, fra 9 til 14 mia kr. Det viser noget om, hvilket omfang denne samhandel har, og hvilken betydning EF har i denne sammenhæng. Ser vi specielt på den geografiske fordeling og stiller det op i procenter, så tager EF altså 45 pct., rest-EFTA 28 pct. og heraf Norden de 22 pct.

Jeg vil godt specielt om industrieksporten nævne, at stigningen fra 1973 til 1974 til EF blev på 23 pct., til rest-EFTA blev den på 35 pct., til u-landene steg den med 41 pct.

for endelig til det øvrige Europa at stige med 52 pct. Når jeg trætter tinget med disse tal, er det, fordi jeg synes, de ganske klart modbeviser dette, at vi er kommet ind i en politik, hvor der sker en isolation, hvor Danmark er blevet muret inde, muret inde i forhold til Østeuropa, muret inde i forhold til tredjelændene. Dette er ikke tilfældet. Tallene viser nøjagtig det modsatte.

For centrum-demokraterne er det ganske særlig vigtigt, at vi her i 1975, hvor vi i Danmark og det øvrige Europa og resten af verden har haft de store økonomiske problemer, har haft EF som et redskab, som et bolværk imod panikagtige protektionistiske foranstaltninger i de enkelte lande. Denne betragtning gælder naturligvis de øvrige EF-lande set med vore øjne, men den gælder sandt for dyden også udviklingen her i Danmark. At vi ikke er forfaldet til panikagtige protektionistiske foranstaltninger, kan vi bl.a. takke vort medlemskab af EF for, de forpligtelser og de rettigheder, vi har dér.

I spørgsmålet om regulerende foranstaltninger af beklagelig art har jeg i øvrigt et direkte spørgsmål til ministeren. Så vidt jeg forstår, har Sverige gennemført en importregulering for sko, oven i købet med en lidt ejendommelig begrundelse. Kan ministeren oplyse noget om denne importregulerings omfang, dens betydning og den officielle begrundelse herfor? Kan ministeren endvidere oplyse, hvorvidt denne handling fra Sveriges side er i strid med eller i overensstemmelse med den aftale, der er truffet med EF, og endelig: hvilke mere konkrete modforanstaltninger har EF truffet i den anledning?

Jeg har yderligere et spørgsmål. Det gælder Spanien. Der hersker forhåbentlig ikke nogen tvivl om, at centrum-demokraterne er modstandere af diktatur såvel i øst som i vest, men når det er sagt, så er der altså lidt forskel på den politiske vurdering og så vurderingen af handelsaftaler, frihandelsaftaler. Jeg vil godt bede ministeren svare på følgende: den frihandelsaftale eller den særlige handelsaftale, som man påtænkte skulle etableres imellem Spanien og EF, hvor meget anderledes var den egentlig end den frihandelsaftale, man engang havde i det store EFTA, hvor jo også Portugal var medlem på et tidspunkt, hvor det havde et ganske